

عنوان مقاله:

بررسی قابلیت‌ها و محدودیت‌های توسعه گردشگری شهرستان صومعه سرا با تاکید بر اقلیم

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 3، شماره 35 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

شکوفه روحی وردمی - کارشناسی ارشد، جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

پرویز رضایی - ۲- دانشیار، گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

محمد رضا افشاری آزاد - ۳- استادیار، گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه توریسم بخش بزرگی از اقتصاد جهانی را تشکیل می دهد که حساسیت خارق العاده ای نسبت به آب و هوا نشان میدهد. درآمدهای بالا هزینه های نسبتا پایین و پیامدهای منفی کمتر توریسم نسبت به فعالیتهای دیگر بشری باعث توجه و تمایل شدید کشورهای جهان به این صنعت گردیده است. توریسم همچون منشوری است که جنبه ها و وجوه گوناگونی دارد و بر شناخت علمی و دقیق آن از رشته های گوناگون مثل علوم زیستی جغرافیا و اقلیم شناسی باید کمک گرفت. بنابراین می توان گفت که گردشگری فعالیتی علمی است که تحت تاثیر عوامل گوناگونی است که آب و هوا یکی از آنها محسوب می شود بدین ترتیب آب و هوا شناسی دانشی خواهد بود که در توسعه صنعت توریسم نقش مهمی ایفا می کند. محدوده مورد مطالعه این تحقیق شهرستان صومعه سرا در استان گیلان می باشد. از آنجایی که تحقیق توریستی این منطقه با توجه بر اقلیم کمتر مورد توجه قرار گرفته شناخت قابلیت‌ها و محدودیت‌های اقلیمی از دیدگاه فوق انگیزه انتخاب این موضوع جهت تحقیق بوده است. و هدف از اجرای این تحقیق تعیین کردن بهترین و مناسبترین زمان گردشگری از نظر شرایط زیست آسایشی برای گردشگران می باشد در این تحقیق از روش توصیفی-تحلیلی و شیوه جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای-اسنادی و میدانی استفاده گردیده است. داده های مورد استفاده ایستگاه های هواشناسی مستقر در سطح محدوده و مجاور آن بوده است. که در یک دوره آماری ۱۱ ساله از (۱۳۷۹-۱۳۹۸) از ۵ ایستگاه (کسما، شفت، ماسوله، رشت و ماسال) بدست آمده است. روشهای مورد استفاده در این تحقیق از دو شاخص کمی برای سنجش آسایش حرارتی محیط شاخص دمای موثر (ET) و شاخص قدرت سردکنندگی محیط (CPI) بوده است. نتیجه مطالعات نشان داده است که با توجه (ET) محدوده آسایشی روز در فصل پاییز آبان ماه و در فصل بهار اردیبهشت ماه و در شب در فصل تابستان ۳ ماه تیر مرداد و شهریور می باشد. با توجه به (CPI) محدوده آسایشی روز در فصل پاییز مهرماه در فصل بهار خرداد و در شب در فصل تابستان سه ماه تیر مرداد و شهریور برای گردشگران محدوده زیست آسایشی مناسب می باشد. با توجه به نتیجه هر دو روش می توانیم بگوئیم که محدوده زیست آسایشی مناسب در روز شهرستان صومعه سرا برای گردشگران فصل پاییز ماه های مهر و آبان و در فصل بهار اردیبهشت و خرداد و در شب بهترین و مناسب ترین زمان سه ماهه تابستان می باشد.

کلمات کلیدی:

قابلیت ها، محدودیت ها، توسعه، گردشگری، اقلیم، شهرستان صومعه سرا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1453394>

